

ib. 339. Да ли ѝ той) (Итѣ, онѣ?) Р. 27. Дали ще ся сбѣде т'ва? (Сбудется ли это? ib. 125. Кажѣ, брате! Да не ѝ умрѣла? (Говори, брате! Умерла?), Р. 156. Тѣ си помыслили малко и цитали ся какѣ да направятъ: да ги прѣматъ ли, или не? Х. I, 118. Дали има или не у една прѣсть много варѣ, това лесно не може да ся познае. Л. Д. 1872 р. 236. Да разгледатъ дали садятъ селяне-ти бръбой? ib. 1874 р. 206. Единъ край ще земе (тази работа), но да ли ще можеше да са нарече добъръ или лошава, Господъ знаеше. ib. 1875 р. 149. Комари имаше много, тѣй щото азъ мисляхъ вече да ли да угася свѣща? ib. 143. Нѣщо ми ся чуй Вавъ пусти усой, Дали ягне блѣе (нане) Или мома пѣе, Или каваль свири? ib. 1876 р. 153. (И не знае кѣто), Кому да са сѣрди, Дали на честь-та си Илъ на хора твърди. ib. 156. 2) условный союзъ если: Ако да кѣ фатитъ проклета-на зима, Та я далъ си имамъ бѣли-онѣ япанджакъ. Ке ми те покрѣамъ, ке ми те завѣамъ. М. 452. Нѣ отгдѣ то бѣлгарско имя Бѣлградъ на Възпора? дали не е устало още отъ старо врѣмя? Гл. 202. **Даль дека—ель дека** *выражаетъ разъединительную конструкцию вопроса съ винословнымъ отпътникомъ*: потому ли—потому ли? Що ѝ сѣйна мома цѣрнобока? Даль дека ѝ мошне цѣрнобока? Ель дека ѝ отъ богата кѣща? Ель дека ѝ отъ мнозина брака? Ель дека ѝ отъ голема рода? М. 619. **Дане** 1) *вопр. союзъ* не—ли: Три пѣти сумъ, браче, повѣрнена. Отъ онаа цѣрна Арапина, Дан' сѣ чинитъ до четири пѣти. М. 173. Питайте сѣ, разпитайте сѣ, Да не сте нещо роднина? ib. 205. Оно си има момче по чуждина, Тамо седи кираджѣа чека, Да не книга одъ него наиди? ib. 314. И му турѣе руино-но вино, Дан' с' опѣянитъ, да не заспѣетъ, Пакъ нематъ лудо да ми заспѣетъ. ib. 370. Той го пыта: да не е отдалечъ дошълъ?—„Отдалечъ съмъ.“ Л. Д. 1873 р. 200. 2) *чтобы* не: Дан' те догледатъ сѣнце'а майка, Дан' те посвѣршитъ за ѣсно сѣнце. М. 16. „Да ме земишъ мой вуйко Янкула!“—„Ясѣ те земамъ Секула Детенце, Дан' ми кренишъ голема страмота!“ ib. 60. Удри, браче, колку ти ѝ драго, Сѣде гледай съ душа да г'оставишъ Дан' му скѣршишъ, браче, некоа коска. ib. 173. Море лудо, кутро младо! Позапри си бѣрза коня, Дан' ме згазишъ, дан' ме сломишъ. ib. 417. Воденчаръ-тъ, като чу това, пребѣрза, Да нь му казватъ лудъ, магаре-то отвърза. Сб. 111. 3) *что* не! Да не е крила парите си! З. 259. Калугеринъ-тъ има само двѣ рѣце: съ една благослави, а съ друга зема.. Ако да би ималъ третя рѣка, то съ нея би давалъ.. Да не го е направилъ господъ само съ двѣ рѣце! ib. 275. 4) **дане-дане** не, да не: Дан' фатитъ 'оро наколу, Дан' пушитъ сая до земи, Дан' кренишъ превезъ отъ очи, Дан' (чтобы не) те догле'атъ вуйко